

RENEŠANČIA

Vo verejných prejavoch je pravdivé slovo často neprijemné a príjemné slovo zriedkakedy pravdivé.

mar. 2016, č. 39

Komentár a postrehy

Mnohí ľudia považujú rok 2015 za ten najzložitejší za posledných 25 rokov. Mali sme (a máme):

– hromadnú nezákonnú migráciu rôznej hĺbky z Afriky a širšej Ázii, „tábor“ v Calais nevynímajúc, ... do Európy sa za posledný rok dostalo vyše milióna ľudí, o ktorých nič nevieme,

– občianskú vojnu na Ukrajine,

– občianskú vojnu v Sýrii a Turecku – s „veselou“ účasťou ISIL a s výdatnou pomocou USA,

– občianskú vojnu v Palestíne (už aspoň 70 rokov!), kde v mene demokracie židia (s ešte výdatnejšou pomocou USA) kinožia pôvodné Palestínske obyvateľstvo, spolu s ich hospodárskym základom,

– grécku krízu,

– teroristické útoky a hrozbu ich pokračovania.

Väčšina týchto pohrôm tu bola už dávnejšie, no niektoré z nich sa stali výraznejšími a naliehavejšími, takže tým o to viac vynikla neschopnosť EÚ na niečo účinne reagovať. Stále dokola omieľajú tie isté frázy, ako pred rokom, a problémy pritom ostávajú neriešené. Je to skutočne malý zázrak, že sa EÚ pod váhou týchto problémov ešte nerozpadla.

Zdá sa, že v EÚ o všetkom rozhoduje Angela Merkelová, a nie inštitúcie, ktoré to majú v popise práce. „Ministerka zahraničných vecí“ predsa nie je Angela, ale jedna Talianka. Kto si spomenie, že by táto Talianka niečo navrhla, alebo dokonca o niečom rozhodla?

Európske elity, ak sa o nejakých dá hovoriť, sa v priebehu r. 2015 stali dokonale neviditeľnými. Zrejme sa boja, aby sa neocitli v nesprávny čas na nesprávnom mieste. Nemecká kancelárka taký strach nemá. Tým horšie pre nás.

Médiá tvrdo pracujú na tom, aby čo najviac rozdelili politickú scénu, obviňujú rôzne strany a ľudí zo šírenia nenávisti, fašizmu, nacizmu, xenofóbie ... a neviem čo ešte.

Toto je klasická židovská finta - všetkých neustále obviňujú, aby sa náhodou nezjednotili a nemali čas na nič iné, len sa obhajovať. Tvrdia aj, že spoločnosť sa radikalizuje a štiepi, ale nie je to tak – len sa napätie, ktoré tu jestvuje už dosť dlho, stalo viditeľnejšie. Používajú sa čoraz ostrejšie nálepky na postoje, ktoré sú zdieľané dlhodobo. Radikalizuje sa však nálepkovanie, nie názory.

Debaty o nájazdoch imigrantov úplne zatienili problémy s eurom, hoci dlhová kríza je stále tu a južné štáty (tzv. PIIGS) ani za 10 (či vlastne aspoň 50) rokov nezlepšili svoj hospodársky stav – práve naopak. Ani mnohé miliardy „natlačených“ ničím nekrytých peňazí (riadny socialistický nezmysel) – v Európe či inde vo svete – nič nevyriešili, len ešte viac zadžili celé ľudstvo, na mnohé pokolenia. Podstata pyramidovej „hry“ je, že sa základ rozširuje, ale tí hlúpi podvodníci z ECB jednoducho nechápu, že sa nedá „jedného pekného dňa“ zase „zúžiť“ (teda peniaze vrátiť) – ani postupne, ani naraz. A tak im neostáva nič iné, len ďalej hádzať peniaze do ohňa, kým celý ten ich podvod nevybuchne.

Takže, zas sa nič nerieši a európska civilizácia sa ženie k postupnému zániku. Je to akoby sme páchali pomalú samovraždu, čo by možno vysvetlilo ten čudný stav (pocit), ktorý v súčasnej dobe zažívame – totiž, mnohí ľudia sa na dianie okolo imigrantov (a na to všeobecné vajatanie o tom) už teraz pozerajú ako keby sme tú samovraždu už mali za sebou.

Zdá sa, že na Slovensku je len povestné ticho – a búrky nikde! Už aj stretnutia na námestí skončili, napriek pokusu 6. feb., ktorý vyzeral skôr ako posledný ston.

Konferencia „Slovanstvo a svet súčasnosti“

Dňa 8. dec. 2015 sa v kongresovom centre SAV na Štefánikovej ul. v Bratislave konala konferencia s medzinárodnou účasťou, ktorá bola v rámci prebiehajúceho Roka Ľudovíta Štúra venovaná odkazu tohto veľikána pre našu súčasnosť.

Preplnená sála bola prvým dôkazom, že tohtoročná téma skutočne zaujala. Aj výzdoba sály štátnymi symbolmi a znakmi rôznych združení dávali tušiť, že nepôjde o tradičnú konferenciu. Od počiatku slávnostná atmosféra bola posilnená srdečnosťou prejavenu zahraničnými účastníkmi z bratských slovanických štátov na úrovni predstaviteľov ich veľvyslanectiev v SR.

Slávnostná časť sa začala fujarovými melódiami v podaní V. Baláža, na ktoré nadviazala všeslovanická hymna „Hej Slovania!“, ku ktorej sa svojim spevom pridali aj účastníci konferencie. Účastníkov privítal v mene organizátorov predseda združení V. Hornáček, ktorý otvoril konferenciu referátom o Ľ. Štúrovi a jeho odkaze pre súčasné pokolenia,

pričom zdôraznil, že Štúr nesporne patrí k morálnym autoritám slovenských i slovanických dejín. Stručne tiež načrtol základné východiská zo súčasnej krízy [?! a čo bolo to zázračné riešenie?] a hlavné priority Slovanstva v budúcnosti, čím zároveň otvoril aj pracovnú časť konferencie.

Filozof V. Timura predložil nové dôkazy o zrode Slovanov, ich starobylosti a významu pre európsku civilizáciu, ľudstvo a svet. V nasledujúcom referáte, historik P. Mičianik uviedol mnohé prípady, keď sa slovanická vzájomnosť a spolupatričnosť prejavila v krízových obdobiach 2. svetovej vojny. A. Janco predložil svoje tvrdenia o súčasnom stave Slovanstva, podklady ku ktorým poskytol množstvom štatistík a grafov.

Známy televízny komentátor a publicista E. Huďo podrobil kritike bruselský centralizmus a vnucovaný multikulturalizmus, na ktorého troskách vidí budúcnosť Slovanstva, ktoré má historickú príležitosť [priam povinnosť!] prevziať civilizačnú štafetu ľudstva.

[...] Po krátkej prestávke, nasledovala prednáška odborníka na medzinárodné vzťahy F. Škvrndu, ktorý sa zamerával na pôsobenie Slovanstva v európskych a celosvetových súvislostiach. O postavení a úlohách slavistiky v Ruskej federácii hovoril a zároveň premietal dokumenty člen Ruskej akadémie vied M. J. Dronov. Jozef Mižák predniesol spoločný referát vytvorený s D. Šlosárom, kde sa autori zaoberali útokom globalizačných síl na tradičnú rodinu a jej úlohu v spoločnosti.

Na záver pracovnej časti konferencie vystúpil Bohdan D. Ulašín, ktorý oboznámil účastníkov s názormi a postojmi mladých Slovanov k slovenskej totožnosti a Slovanstvu.

Obidva záverečné dokumenty *Bratislavské memorandum – Slovanstvu a svetu* a *Bratislavskú výzvu – Slovanští bratia!* plénum konferencie jednomyselne schválilo. [Obidve nájdete na 3. strane.]

Účastníci ukončili konferenciu zaspieváním Slovenskej štátnej hymny.

Životné rozhodnutie

Lekári sa dohadujú o pacientovi: „Bude me ho liečiť, alebo ho necháme žiť?“

Tento občasník nájdete v elektronickej forme na [http://nicholson.szm.sk \(.com\)](http://nicholson.szm.sk (.com)) v rubrike *Renesancia*.

Prosím,
rozmnožujte a rozširujte !

Židovská otázka

... alebo skôr otázka pre židov.

Zdá sa, že aspoň každých 100 rokov dôjde v nejakej európskej krajine ľudom trpezlivosť a začnú kinožiť židov.

V starom Egypte ich znášali len ako otrokov a Rimania robili pravidelne čistky vo všetkých kútoch svojej ríše.

V Anglicku – v období 1150-1225 n.l. – ich lovili ako divú zver. Potom okolo r. 1300 ich všetkých vyhostili z krajiny – na 350 rokov! Až keď sa rôzne klany, kráľ a šľachta a republikáni finančne vyčerpali v občianskej vojne, bolo im povolené sa vrátiť.

V Španielsku sa ich húfne zbavovali okolo r. 1400. Mnohí sa zachránili tak, že sa verejne dali pokrstiť, ale doma sa svojej viery (ani spôsobov) nezriekli.

Vo Francúzsku prebehlo niečo podobné okolo r. 1600. V Nemecku a v dnešnom Taliansku v období 1700-1750 n.l.

V Nemecku si to dôslednejšie zopakovali počas 2. svetovej vojny – s výdatnou pomocou Maďarska.

Otázku, ktorú by som sa rád opýtal židov, hoci oni by sa ju predovšetkým mali spýtať samých seba: **Prečo už tisícročia nasierajú ľuďmi, medzi ktorými žijú, natoľko, že tí ich pravidelne chcú všetkých pozabíjať?**

V rámci rozrastajúceho sa obyvateľstva a jeho častejšieho pohybu mimo vlastnú dedinu, začali na prelome 17. a 18. stor. takmer všetky európske vlády požadovať, aby ľudia na preukázanie svojej totožnosti používali aj priezviská.

Dovtedy mali „priezviská“ (rodové mená) zväčša len členovia šľachty. Ostatní smrteľníci často používali miesto (príp. ulicu), kde bývali. Pre nie celkom jasné príčiny, väčšina židov si zvolila priezviská odvodené od prírody – od kvetín, stromov, ovocia, divých zvierat, občas zemepisné mená z miesta kde bývali, alebo v akom fachu pracovali. Najčastejšie v nemčine. **-fn-**

Predvolebná sľubotechna

Kadejakí politici ľudom kadečo nasľubujú a tí, ako hlupáci, to zozerú aj s navíjacom. Potom, keď sa „darčeky“ nedostavia, čudujú sa, ako je to možné, alebo horšie, prečo majú menej ako pretým, no ich sused si zrazu žije ako lenivé prasa v žite. Len keď ľudia konečne prestanú voliť týchto podvodníkov, budeme sa všetci mať lepšie. **-fn-**

Uplatnený Einstein

Podľa Einsteina, definícia šialenstva je opakované robenie toho istého a očakávanie iných (rôznych) výsledkov. S týmto na zreteľli a podľa tejto definície, ekonómovia z celého sveta musia byť skutočne blázni.

Max Keiser, *Russia Today TV*

Ani jeden človek sa nepamätá na svoje narodenie. Nepamätá sa ani na prvý bozk matky, ktorým ho privítala na tomto svete. Nevie nič o opatrných rukách otca, keď si ho zobral prvýkrát do náručia. Nepamätá sa ani na láskavé hojdanie, keď mu išli prvé zúbky. A nepamätá sa na svoje prvé slovíčko, prvý krôčik.

Až z neskoršieho obdobia pamät' dešifruje útržky dejov, ozveny slov a ľudskej bytosti bez tváří, ako tiene. Tak je vlastne človek chudobnejší o dva – tri – štyri roky, a to ešte nevie o aký čas ho život okradne kým bude na druhom brehu. Preto vážme si každý záblesk, ktorý sa nám z duše vynára a so zanosťou a zvedavosťou bádateľa skúmame jeho prapôvod, pretože všetko čo sme prežili a prečo sme to prežili je zaujímavé, dôležité a neopakovateľné a aj ten najmenší výjav z minulosti dáva zmysel tomu, čo sa stalo potom.

Stačí slovo, trilok piesne, vec – malá drobnôstka, alebo ... – a spomienka ticho prileť. Niekedy sú to príbehy úsmevné, hrejivé, inokedy osudovo tragické, ale pri ich premietaní si napokon uvedomíme, aký dôležitý zástož mali v našom živote, a že neraz boli pohnutkou k veľkým, či menším rozhodnutiam a často boli príčinou ďalších udalostí, ktoré síce svetom neotriasli, no mali vplyv na naše vnímanie sveta. **Blažena Krivošíková**

Demokracia je stále podvod

Demokracia nemôže jestvovať ako trvalá forma vlády. Môže jestvovať len dovtedy, kým voliči nezistia, že si môžu odhlasovať peniaze zo štátnej pokladnice. Od tej chvíle väčšina vždy hlasuje za kandidátov sľubujúcich najviac peňazí zo štátnej pokladnice – s tým výsledkom, že demokracia sa vždy zrúti kvôli uvoľnenej fiškálnej politike a čoskoro nasleduje diktatúra.

Priemerný vek najväčších svetových civilizácií bol doteraz okolo 200 rokov. A každá z nich prešla v tom istom poradí cez nasledovné štádia: ... z otroctva k duchovnej viere, z duchovnej viery k veľkej odvahe, z odvahy k slobode, zo slobody k hojnosti, z hojnosti k samolúbosti, zo samolúbosti do apatie, z apatie k závislosti a zo závislosti späť do otroctva. **autor?**

(Pozrite si Demokracia je podvod, *Renesancia*, sep/2005 a 14 slov – výber citátov č.3., *Renesancia*, jan/2006)

Štát vs. jednotlivec

Neustále prebieha veľký, tichý zápas medzi štátom a jednotlivcom; medzi štátom, ktorý sa stále čohosi domáha a jednotlivcom, ktorý sa tomu všetkému snaží vyhnúť.

Pretože, keď má jednotlivec na výber, vždy odmietne platiť dane, podriať sa zákonom [ale akým a čie sú tie zákony?], alebo ísť bojovať. **Benito Mussolini**

Hojnosť v Amerike nebola vytvorená verejnými obeťami na oltári „spoločného dobra“, ale tvorivým nadaním slobodných ľudí, ktorí sledovali svoje osobné záujmy a venovali sa tvorbe vlastného bohatstva. Nikoho nemučili hladom, aby zaplatili za americké spriemyslenie.

Dali ľuďom lepšie pracovné miesta, vyššie mzdy a lacnejší tovar s každým novým strojom, ktorý vynášali, s každým vedeckým objavom či technologickým pokrokom – a tak sa celá krajina hýbala vpred a zároveň pri každom kroku z toho ťažila ... a nikto pri tom netrpel. **Ayn Rand**

Socialistickí oblbovači

Nenávidím komunistov, ale socialistov neznášam ešte viac, pretože zatiaľ čo oni môžu byť vzdelanejší a vedieť lepšie predstierať, že sú civilizovaní, sú viac prefikani ... a skazení do takej miery, že popierajú skutočnú podstatu svojej politiky aj sebe.

Na druhej strane, komunista vie, že je hrdloz a vie, že všetci ostatní to vedia tiež.

Socialisti už aspoň 65 rokov hovoria o súčasnom stave svetového hospodárstva ako o „kapitalistickom“ – v nádeji, že si nikto nevšimne, že to už dávno nie je pravda – nehovoriac o ich túžbe skutočne zmasť obyčajného človeka, o tom čo je čo, čo potom robí všetko oveľa jednoduchšie hodiť vinu za zločiny socializmu na kapitalizmus.

Niektorí ľudia sa nás môžu snažiť presvedčiť, že postupná zmena z feudálneho systému na kapitalistické hospodárstvo (a súvisiace teórie a zásady) – pred asi 300 rokmi – bola výsledkom nejakého náhleho "nadmerného prebytku" (Max Keiser, zo všetkých ľudí! ... pravdepodobne citované rovno z Marxovho *Komunistického Manifestu*). Avšak, tento prebytok bol v skutočnosti výsledkom predchádzajúceho nedostatku, ktorý dal podnet jednotlivcom (ktorí už neboli spútaní feudálnymi nezmyslami), aby vytvárali podmienky, ktoré umožnili a vytvorili ten prebytok. **-fn-**

Nie je to raketo-veda

Aby ste zistili, kto vám vládne, zistíte koľko nesmiete kritizovať. **Anonym**

Politika

... je umenie vyhľadávania problémov, nachádzania ich všade, urobienia nesprávnej diagnózy a použitia nesprávnej nápravy.

Graucho Marx

(am. herec z r. 1930-50)

Práca z domu

... sa zdá výhodná len dovtedy, kým nemáte revúce decko vyžadujúce si pozornosť. Potom začnete považovať za výhodné aj možnosť nadčasov.

Čas na slovanskú renesanciu?

Z konferencii *Slovanstvo a svet súčasnosti* vzišli dva dokumenty, ktoré sú nižšie. Vzhľadom na to, že ich nosná myšlienka je odmietnutie zahraničných vplyvov, je trochu smutné (či nevedomky pokrytecké?), že obsahujú toľko zbytočných cudzích slov (ktoré boli poslovenčené).

Memorandum Slovanstvu a svetu

Za celosvetové priority ľudstva pri riešení problémov spôsobených súčasnou celosvetovou krízou považujeme:

- Nastolenie a zabezpečenie trvalého mieru pre všetky národy sveta.
- Odstránenie terorizmu vo všetkých jeho podobách, najmä jeho najnebezpečnejšiu formu, ktorou je tzv. štátny či veľmocenský terorizmus.
- Zrušenie agresívneho vojenského paktu NATO a vytvorenie spoločného celosvetového systému spoločnej bezpečnosti pre všetky národy a štáty sveta.
- Obnovenie celosvetovej autority [právo-moci, odbornosti, oprávnenosti, ...?] OSN ako uznávaného ručiteľa zákonitosti, spravodlivosti a civilizovaných zvyklostí v medzinárodných vzťahoch založených na dodržiavaní medzinárodného práva a Charty OSN, ktorá zaručuje každému slobodný spôsob svojho života a vlastného rozvoja. [Tento bod si naozaj mohli odpustiť – OSN sa nevyrovná ani socialistickému tlčhubovi, ktorý nasľubuje všetko možné i nemožné, no nedoručí ani nezaručí nič!]
- Odmietnutie tzv. dvojitého metra posudzovania – iného pre spojencov a iného pre tzv. darebácke štáty – ako prejavu politického rasizmu a diskriminácie.
- Odmietnutie metód a slovníka tzv. politickej korektnosti deformujúcej a skresľujúcej meniacej pôvodný význam slov a pojmov, čo bráni pravdivému pomenovaniu vecí a javov, čím dochádza k ovplyvňovaniu ľudského vedomia. [Riadte sa vlastnou výzvou!]

Prvoradou úlohou slovanských národov a celého Slovanstva je:

- Usporiadať si vzájomné vzťahy, aby mali skutočne bratský charakter a svoje spory riešiť výhradne mierovými prostriedkami. Len tak sa môže Slovanstvo stať uznávanou a rešpektovanou autoritou [?!] a prevziať civilizačnú štafetu ľudstva.
- Vytvoriť si vlastnú predstavu života a vzájomných vzťahov vychádzajúcu z podstaty našej slovanskej totožnosti a charakteru, aby sme mohli konečne žiť podľa vlastných predstáv, potrieb a záujmov predovšetkým pre nás a nie pre cudzí prospech.
- Neodkladne odstraňovať nedostatky vlastného vývoja a zároveň aj falošné hodnoty úpadkového a nehumánneho hodnotového systému tzv. západnej civilizácie. [!?!]

• Využiť najdemokratickejší spôsob rozhodovania o veciach všeobecného záujmu a referendom rozhodnúť o našom vystúpení z EÚ a NATO, ktoré úplne zlyhali pri riešení súčasnej tzv. utečeneckej krízy aj pri obra-
ne európskej civilizácie.

• Vytvoriť si vlastnú hierarchiu hodnôt vychádzajúcu z našich dejín a skúseností, ktoré sa nám v priebehu nášho vývoja osvedčili. [Hierarchiu hodnôt už dávno máme – inak by sme nevedeli, že čosi nie je v poriadku. Potrebne je ju kódifikovať a uverejňovať, aby tí, čo majú medzery vo svojom „vzdelaní“, by si ju vedeli osvojiť.]

- Chrániť a všestranne podporovať normálnu a funkčnú rodinu.
- Zaviesť výchovu k prirodzenému vlastnectvu a formovanie kladného vzťahu k nášmu historickému a kultúrnemu dedičstvu do všetkých typov škôl [a šíriť ju] aj prostredníctvom verejnoprávných médií.

Súčasný stav Slovanstva je natoľko neuspokojivý, že ho oprávnené možno označiť ako kritický. V takomto stave vzájomných vzťahov sa jednotlivé slovanské národy a ich štáty stávajú ľahkou korisťou tých, ktorí si na náš úkor rozširujú svoj životný priestor, zvyšujú štandard životnej úrovne a mocenské postavenie.

Je viac ako pravdepodobné, že – pri súčasnej presile cudzorodých konkurenčných záujmov a prudkom raste počtu obyvateľov – žiaden zo slovanských národov nedokáže sám odolávať a hrozí mu splynutie s tými lepšie pripravenými ... a postupný zánik.

Týmto zničujúcim tlakom dokáže úspešne odolať iba ucelené, myšlienkou spoločného prospechu pevne vnútorne [zovreté a] prepojené spoločenstvo.

Slovanstvo – ak sa poučí z vlastného vývoja, odstráni vlastné zápory, využije svoje prírodné a materiálne zdroje a spojí tvorivý intelektuálny potenciál svojich národov – má všetky predpoklady stať sa dejinotvornou silou, ktorá je schopná prevziať civilizačnú štafetu ľudstva a naplniť tak svoje historické poslanie.

Zásadná otázka našej budúcnosti znie: Kedy, ak nie teraz, keď doterajšia vedúca sila svetového vývoja tzv. západná civilizácia opakovane zlyháva? A kto, ak nie my, ktorí sme z každej stránky oveľa lepšie ako doterajšie pokolenia Slovanov pripravení to zvládnuť? Dokážme, že na to máme vôľu a intelektuálne aj charakterové predpoklady! Je to neopakovateľná historická príležitosť a zároveň výzva, ktorú nemáme právo odmietnuť!

Výzva – Slovanskí bratia!

Dozrel čas nášho osudového rozhodnutia. Čas, ktorý nás vyzýva, aby sme predpovede veľkých osobností našich aj svetových dejín naplnili činmi a dali nášmu životu novú motiváciu a výhľad.

Otvára sa obzor novej zodpovednosti za

nás aj za ľudstvo a svet v súčasnosti ledva udržujúci rovnováhu nad priepasťou vojnového pohromy nepredstaviteľných ničivých následkov a možno aj zániku ľudstva.

Zanechajme vzájomné spory, zasadíme za „stôl vzájomnej dohody“. Na znak svojej zrelosti a múdrosti – ako slobodný prejav našej dobrej vôle a nádeje a základ nových, skutočne bratských vzťahov – vytvoríme a podpíšme pred tvárou celého sveta dokument „Magna charta slovanských národov“.

Vyjadriť týmto vzájomné zmierenie, porozumenie a partnerskú spoluprácu, svoje odhodlanie prevziať „civilizačnú štafetu ľudstva“. Naplníme zmysel svojho života uskutočňovaním „slovanskej renesancie“ – ako obrody humanizácie vzťahov a kultúrnosti, ktorá bude na prospech tak Slovanstva, ako aj celého ľudstva.

Máme jedinečnú a neopakovateľnú príležitosť uplatniť a rozvíjať všetky kladné vlastnosti nášho charakteru a – dokázať tak, že sme národy tvorcov hodnôt a nie ich ničiteľov, že mierová tvorivá priateľská spolupráca je nám nepomerne vlastnejšia ako vojnové boje.

Túto výzvu doby a zároveň neopakovateľnú historickú príležitosť pre Slovanstvo a svet nemáme právo odmietnuť!

Napodobňovanie cudzích vzorov a žitie podľa cudzorodých ideológií a projektov sa v konečnom dôsledku – celkom prirodzene a zákonite – obrátilo proti nám. Je čas vrátiť sa k sebe, k vlastnej podstate našej slovanskej totožnosti a charakteru a žiť už konečne tak, ako to vyhovuje nám a nie cudzím.

Máme na to – tak ako všetky národy sveta, ktoré tak už dávno žijú – prirodzené právo. A ak sa tohto neodňateľného práva a nevyhnutnej podmienky slobody a ľudskej dôstojnosti nevzdáme my sami, bude už navždy trvalou súčasťou nášho života. Nepremeškajme svoju historickú príležitosť a naplníme zmysel nášho života svojimi činmi!

Bratislava 8.12.2015, Účastníci konferencie

Malá správa

Za posledných 25 rokov pribudlo v USA 150 mil. zbrani a počet vražd sa znížil na polovicu!

Toto jasne potvrdzuje, že dobre ozbrojené obyvateľstvo je tá najlepšia obrana pred zločincami (aj tými „bežnými“, aj tými politickými a úradníckymi). (Pozrite si Každá domácnosť by mala mať zbraň, *Renesancia*, apr/2004.)

Zločinnosť sa tiež podstatne znížila, ale tú zase zvyšuje nezvládnutý prílev hispánov (najmä Mexičanov).

-fn-

Nutná zmena

Nie je možné, aby hociktorý rozmýšľajúci človek žil v takej spoločnosti, ako je tá naša, bez toho, aby ju chcel zmeniť.

George Orwell

Správy z Čiech

Nasledovné údaje z Českého statistického úradu (ČSÚ) nebudú nikdy zverejnené v žiadnej televízii či novinách – pretože sa týkajú cigánov a sú príliš veľavravné.

- 25% z celkového počtu cigánov žije v Severných Čechách;
- 21% z celkového počtu cigánov žije na Severnej Morave;
- 47% bytov obývaných cigánmi nemá splachovacie WC a na 40 m² obytnej plochy pripadá 6,9 cigánov;
- 30% manželstiev v cigánskych skupinách sú medzi príbuznými;
- 6% cigánskych žien prvýkrát rodí medzi 14. a 16. rokom;
- 19% cigánskych žien prvýkrát rodí už v 16 rokoch a cigánky v priemere mávajú až 4 potraty;
- 60% detí umiestnených v detských domovoch sú cigáni;
- 51% cigánskych detí sa učí v zvláštnych školách;
- 22% cigánskych detí prepadá v 1. triede;
- 25% cigánskych detí vo veku 6-7 rokov je v pásme verbálnej debility;
- 56% cigánov nemá ani základné vzdelanie;
- 33% cigánov má len základné vzdelanie;
- 8% cigánov sa vyučí v nejakom obore;
- 2,5% cigánov má stredoškolské vzdelanie;
- 0,8% cigánov má vysokoškolské vzdelanie;
- 85% cigánov je nezamestnaných;
- 60% cigánov je nezamestnaných dlhšie než 3 roky;
- 30% dospelých cigánov sa živí nezákonným spôsobom;
- 60% dospelých väzňov sú cigáni;
- 75% cigánov sa podieľa na zločinoch (v niektorých oblastiach to dosahuje až 95%, najmä keď ide o kapesné krádeže);
- 30% pouličných prostitútok sú cigánky;
- 25% pouličných cigánskych prostitútok má za pasáka svojho príbuzného.

Najtalentovanejšia česká cigánka, Viera Bílá, má našťastie len jedno dieťa, no aj tak zločincinca a jej muž je tiež zločinec. Premárnila všetky príležitosti, ktoré v Čechách nikto iný nedostal – je závislá na automatoch a všetci traja poberajú sociálnu podporu a sú záťažou pre spoločnosť. (Pozn.: jej manžel nedávno zomrel.)

Väznenie 12 000 cigánov stojí ročne 4 mld. korún. Sociálne dávky pre ostatných 20 mld. Obrovské škody, ktoré vznikajú pri „zbieraní“ železa, sú nevyčísliteľné. Spravidla, cigánom platí advokáta na súde štát. Vzhľadom na to, že ich podiel na zločinoch je 75%, ide o ďalšiu obrovskú záťaž pre štátny rozpočet.

Veľké množstvo mladých cigánov poberá sirotský dôchodok. Rodiace cigánky väčšinou uvedú ako otca najstaršieho člena rodiny.

Len cigáni majú zdravotnú starostlivosť zadarmo. Min. Zdravotníctva však nie je schopné vyčíslit', čo to stojí nás, všetkých ostatných. Je to ďalší skrytý príspevok pracujúcich v prospech nepracujúcich.

Podľa štatistiky ČSÚ sa cigánske obyvateľstvo zdvojnásobí každých 14 rokov a tak z 10 000 cigánov v r. 1945 vraj dnes majú (jan/2016) 320 000. Ešteže im to tam Nemci cez vojnu „preriedili“. No rast cigánskeho obyvateľstva sa stále považuje za jedno z najväčších bezpečnostných rizík pre Českú republiku. Za 14 rokov sa všetky tieto problémy a náklady zdvojnásobia. Aj riziko stať sa obeťou zločinu bude dvojnásobné!

Odhadujem, že aspoň tretina českých cigánov je v zahraničí, najmä v Anglicku, kde veselo poberajú sociálne dávky, ale aj pracujú vo vlastných firmičkách. Slovenských cigánov tam takmer niet.

Zdvojnásobenie počtu každých 14 rokov sa mi však na slovenské pomery zdá málo a podľa tabuľky nižšie, to vychádza na zdvojnásobenie každých 15 rokov.

Nasledovné (značne podhodnotenú) čísla vychádzajú z predpokladu, že cigánky (vo veku 15-30 rokov) porodí len 6 detí a že sa všetci dožívajú 60 rokov. (Začneme so 100 15-ročnými – z toho polovica dievčat – ... a takmer počuť ten populačný výbuch!)

Rok

15	100	
30	100 + [100/2 x 6]	
45	100 + 300 + [300/2 x 6]	
60	100 + 300 + 900 + 2700	= 4000
75	300 + 900 + 2700 + 8100	= 12000
90	900 + 2700 + 8100 + 24300	= 36000
105	2700 + 8100 + 24300 + 72900	= 108000
120	8100 + 24300 + 72900 + 218700	= 324000
135	24300 + 72900 + 218700 + 656100	= 972000

O vodcoch

– Ten chalan bol ako nejaký svetový vodca ... hovoril o okamžitých krokoch ... našiel celosvetové riešenia ... prejavil odhodlanie ... a pred platením zdrhol z kaviarne.

Miloš Gašparec (Jana a Jana),
Pravda, 30.nov.2015

Informácia pre súčasných i budúcich dedkov

Ak máte vnučku, pravdepodobne riešite podobné rozpačitosti, keď povie: „Dedko, musím kakat'.“

Rozmýšľam či na pánsky alebo na dámsky záchod? Samozrejme, že ju ťahám na pánsky, lenže ona namieta:

„Ale toto je chlapčenský! A ja som dievča.“

„No, tak to máš smolu, ja na dámsky nejdem. Prečo sa ti tu tak nepáči?“

Na čo Viki prednesie nesmrteľnú vetu: „Pretože tu je to plné bimbasov [vtákov]“.

K tomu niet čo dodať. Má pravdu. Do značnej miery. Jeden pán pri pisoári musel na chvíľu prestať, tak sa začal smiať.

„A chlapi sú prasce. Jožko u nás hovoril, že raz obcikal aj svetlá na strope.“

„No, tak to má výkon“, ocenil som a tlačil som ju do kabínky.

„A učiteľka sa vraj pýtala, čo to robí a on sa otočil a pocikal aj ju.“

Viacje pánov pri pisoári muselo tiež prestať, ale Viki si smiech vôbec nevšimla.

„A pani učiteľka kričala, takže pribehla i pani upratovačka.“

Na chvíľu nastalo ticho v napätom očakávaní. Viki si rozopla nohavice a ja som ju posadil na záchodovú dosku.

„A pocikal aj ju.“

Pánsky záchod sa zmenil na Comedy Show.

„Radšej tlač“, zahlásil som zničene.

„Mne to nejde. Pomôžeš mi?“

Vedel som, že každý poslúcha, ale čo som mal robiť. Inak tu uviazneme na veky.

„Hééé ...“ začal som neochotne.

A Viki sa toho chytila: „Hééé ...“

A z vedľajšej kabínky sa ozvalo: „Hééé ...“

A od pisoárov sa ozvalo niekoľko hlasov: „Hééé ...“

Boli sme Mužský Tlačiaci Zbor.

Viki to nadchlo, takže to skúsila ešte niekoľko krát. Hlavne, že to zabralo a padalo to tam, čo komentovala slovami: Pozri, mne sa úplne vysypalo bruško.“

A potom to zaklincovala: „Urobím celú rodičku čokoládových anakond, dobre?“ radovala sa. Len som odovzdane prikývol.

„Ja som myslela, že si len prdnem a teraz sa mi narodila celá rodinka“ kopala spokojne nôžkami do misy.

„Ja to tu snáď dnes nedokončím...“ ozvalo sa od pisoárov, keď už skončil rehot.

Hotovo. Hľadal som vlhčené obrúsky, Viki chvíľu čakala, no zdalo sa jej, že to trvá prídlho, tak hovorí: „Ty si zabudol potvorku papier! A teraz tu budem musieť stáť a čakať kým uschnem.“

Našiel som ich. Utreli sme, obliekli sa, Viki chcela sama spláchnuť.

Tak som ju nechal spláchnuť a ona: „Pa pá, hovienka! Majte sa, pekne plávajte a nikoho tam nehnevajte.“

Pri pisoároch by sme ihneď mohli vyberať vstupné. Ťahal som vnučku von. Zatiaľ čo si vyhrňala rukávy, aby si mohla umyť ruky, prišla s otázkou dňa:

„Dedko, a čo robia hovienka, ktoré nemajú mamičku ani otecka?“

Prehlto som vetu, že to asi budú zasrané sirotky a rýchle som jej umyl ruky. Pisoáry sa konečne uvoľnili a jeden z pristojacích, ako vychádzal von, hovorí kamarátovi: „Tu sa teda výborne bavíme ... sem budeme musieť chodiť častejšie.“

„Máš pravdu.“

My nie. Už nikdy ...!

P.S. Babičkám sa toto prihodiť nemôže.

Propaganda

Ako ju odhaliť, ako si ju uvedomiť,
... ako proti nej bojovať

Filter č. 13 – Obvinenie prepojením

Toto záľudné podvedomé obľbovanie je zvyčajne vo forme obrázkov, ktoré sú priložené k nejakému vytlačenému príbehu (napr. obrázky Osamu bin Ladenu alebo Saddama Huseina medzi textom o bombardovaní dvojičiek 11. sep. 2001, hoci oni s tým nemali nič spoločné). Avšak zobrazené osoby vôbec nie sú v článku spomenuté.

To isté sa dá urobiť aj s priloženým textom, ale ten musí byť aj prečítaný, takže podhodená „informácia“ musí byť vedomejšie prijatá (a filter na dôveryhodnosť ju nemusí pustiť ďalej), zatiaľ čo obrázky sa dajú jednoducho prelistovať a podvedomé prepojenie (akokoľvek krehké) je vytvorené.

Prečo sa Ríša rozpadla

Ako sa hranice Rímskej Ríše rozširovali, stávalo sa čoraz ťažšie naverbovať dostatok brancov. Už za vlády Mariusa sa spodina rímskeho plebsu a nežiadúci odpad spojencov najímali ako žoldnieri.

Za Marca Aurelia už bola výsada slúžby v armáde dostupná každému slobodnému [neotrockému] obyvateľovi celého rímskeho sveta. Čoskoro už aj otroci boli prijatí, a nakoniec aj barbari, a títo onedlho tvorili podstatnú časť stálych armád, ktoré Rím musel podporovať, a na ktoré sa musel spoliehať na údržbu nadvlády vo vzdialených oblastiach na troch svetadieloch.

Aby boli schopní platiť za tieto veľké žoldnierske vojská, dane boli neustále zvyšované, až kým sa záťaž stala takmer neznesiteľná, a až kým sa zdalo, že jediná funkcia vlády je vydierať peniaze.

H. B. Cotterill,

Stredoveké Taliansko, c. 1915

DOBRA KNIHA

„Stratené strážne stanovištia“

Richard Millet

Po tragických udalostiach v Paríži, kde islamskí prisťahovalci vystriedali jednu redakciu, nezaškodí sa pozrieť aj na francúzsku literárnu scénu. Najmä keď samotný čin sa prakticky zamietol pod koberec a celosvetovo sa rozmazávali iba primitívne karikatúry ľavičiarkeho časopisu.

Ako keby ten hlavný výsledok ktorý stál za reč, bola reklama a následné vylepšenie bankového účtu vydavateľov z mimoriadneho predaja tohto škandálneho plátku. Vraždy zostali v pozadí, skoro len ako vydarený reklamný ťah, ktorého podrobnosti sa neprezerajú.

Že ozajstní spisovatelia nikdy nekráčali s davom a odmietajú vopred pripravenú propagandu, si môžeme ukázať na príklade Richarda Milleta (nar. 1953). Do r. 2012 bol súčasťou francúzskeho literárneho milieua, v ktorom mu vychádzali romány či eseje v hlavných literárnych časopisoch. V roku 1994 dostal za svoje eseje cenu Académie Française.

No keď sa vzoprel nanucovanej ideológii multikulturalizmu a svoj postoj vyjadril v „*Chválospeve na Breivika*“, s úmyselne provokačným názvom vyvolal medzinárodný škandál. Hoci Breivikov čin odsúdil, dovolil si považovať nad jeho príčinami*, čo neokominterna neznáša – a neodpúšťa. Jeho hlavné texty na túto tému dalo dokopy nemecké konzervatívne vydavateľstvo Antaios a vydalo ich v r. 2013 pod názvom „*Stratené strážne stanovištia*“.

Tieto hutne napísané literárne eseje – s mimoriadne smutným politickým podtónom – je veľmi ťažké predstaviť nejakým opisom. Preto uvediem iba niekoľko ukážok. Nie je to veselé čítanie, ale mali by sme si to prečítať, aby sme aj my lepšie vedeli čeliť nebezpečenstvám multikulturalizmu a snažám o totálny rozvrat Slovenska, aby aj u nás onedlho nehoreli celé mestské štvrte. Pretože aj u nás sa nájdú ľavičiarke hlupáci, ktorým to chýba a ktorých sú dokonca plné médiá, vid' masívnu kampaň proti nedávnomu referendu.

Leitmotívom celej knihy je situácia ozajstnej literatúry v politicky mimoriadne zamorenom období. „Medzi Nobelovými cenami za literatúru pre Grassa (1999) a Le Clézia (2008) sa v priebehu desaťročia odohráva úpadok kultúry, ba jedného sveta: prechod od modusu spytovania sa, kritiky, spomínania, k manichejskému zjednodušovaniu politicky korektného – teda k nemožnosti akejkoľvek kritiky a k politike nekonečného pokánia (postnacistického, postkoloniálneho, postkresťanského, postliterárneho, posteurópskeho, ...)“

Pár spisovateľov, ktorí sa ešte nepoddali dobe, označuje za „... partizánov pravdy vo svete, v ktorom hodnoty a presvedčenia, ku ktorým boli vychovaní sa označili za zbytočné a boli znehodnotené, či obrátené vo svoj protiklad. Súčasná spoločnosť spočíva na všeobecnej platnosti jednej lži - totiž, že človek je dobrý a môže byť dokonalý, ale len keď sa oslobodí od svojho etnika, národa, od katolicizmu, bielej rasy, európskej tradície či úplne od celého Západu.“

„Sociálno-demokratická fikcia, konzumno-spoločenský trh otrokov, naštylizovaných podľa poslednej etnicko-etickej módy.“ „V dnešných dňoch sa hlúposť strašne rozmohla – kvantitatívne a kvalitatívne – a už sa aj uzáknila.“

„Marxizácia Európy je síce neforemné slovo, ale marxizmus je už dávnejšie kultúrne nariadený politickou verchuškou. A tzv.

kultúra, symbolicky ľavicová, ideologicky dominantná je napriek tomu úplne bezvýznamná.“

„To čo sa dnes označuje ako literatúra a v širšom zmysle ako kultúra, je len hedonistická tvár ľavičiarkeho nihilizmu, ktorého teroristická páka je antirasizmus. Súčasný antirasizmus nie je nič iné ako hysterické a chladnokrvné vyjadrenie nenávisťi voči inému.“ [Vid' Antifa na Slovensku a inde.]

„Francúzsko je jediná krajina v Európe, kde sa presadil komunistický teror, a to vo forme antirasizmu.“ „Čím ďalej tým viac vidieť 'halalizáciu' literatúry a noví pokryteckí svätuškári trúbia hlasné halali proti spisovateľom, ktorí sa snažia pripomenúť, že európska pravda je kresťanská.“

„Máme tu i politickú korektnosť americkej výroby, ktorá je to najnebezpečnejšie od čias totalit 20. storočia – absolútne zvrátenie európskych hodnôt.“

„Povedať pravdu je povstalecký čin: nebol by som spisovateľom, keby som klamal alebo mlčal.“

Na záver pripomína, že „písať (literatúru) znamená vidieť, počúvať, dýchať, pomenovávať, svedčiť, preniknúť ku skutočnému a všeobecne pozdvihnúť v pôvodnosti štýlu. Ale keď to už zabudla a podriadila sa krasoreči propagandy, skončí literatúra v románe a román skončí pod perami tých, ktorí svoju prostitúciu budú vydávať ako demokratickú pornografiu.“

No keď sa už nikto nenájde, kto by preložil túto knihu, potom si treba aspoň prečítať Dostojevského román „*Diabom posadnutí*“, z ktorého Millet na konci svojich úvah cituje. Ved' Dostojevský svojim prorockým vizionárstvom akoby hrubou ceruzkou dopredu podčiarkol všetko, čo napísal francúzsky spisovateľ o 140(!) rokov neskôr.

Ján Litecký Šveda

* Som presvedčený, že Breivikov úmysel vždy bol vystrieľať premnoženú komunistickú mládež v Nórsku. (Pri pohľade na počet komunistických strán v súčasných voľbách – aj po 26 rokoch tej zamatovej inscenácie! – by sa taký Breivik zišiel aj tu.) Takisto neverím, že (jeho?) dodávka s vybuchujúcim hnojivom by narobila toľko škody na takom veľkom a otvorenom námestí – čo bolo potvrdené aj pri podobnom výbuchu v Oklahome, v apr. 1995. Darma sa z neho snažili urobiť rasistu neznášajúceho moslimov. Nejakí pomätení odporcovia mu dokonca prišli zaspievať pod okno väzenia akúsi nacistickú pieseň, ktorú sa mu potom ešte aj na súde snažili „prišit“, ale on to s úsmevom vyvrátil. -fn-

Mužský pohľad

Ženy asi nikdy nepochopím. Neviem ako si môžu vyliať vriaci vosk na lýtka, stehná a kto vie kde ešte, strhnúť si to aj s chlpmi od korienkov – a ešte stále jačať od strachu keď uvidia pavúka.

Trend barometer

6.okt.2011 – Súhlasíte s návrhom, aby sa peniaze z eurovalu použili na stabilizáciu bank?

4% rozhodne áno, 12% skôr áno, 44% skôr nie, 26% rozhodne nie, 13% neviem [asi 10 z tých 13% v tejto skupine patrí do 'áno' – oni sa len hanbili to priznať, a vedeli prečo – ved' robili v bankách]

Elena Kráľovenská, konateľka, Akzent Media, (rozh. nie): Ak sa teraz použijú peniaze z eurovalu na stabilizáciu bank, zničí sa tým akákoľvek [pohnútku] predstaviteľov bank k zodpovednému správaniu. Cítim sa ako za socializmu: každý podľa svojich schopností, každému podľa jeho potrieb.

Juraj Vodička, konateľ, Gabor, (rozh. nie): Ani školákom za zlé výsledky nekupujeme stále ďalšie cukriky. Ak zopár bánk zmizne z povrchu zemskeho, ľudstvo to zvládne a „pozostalé“ banky [zosúladiu] podnikateľské stratégie smerom k väčšej zodpovednosti.

Rastislav Janota, CNC, (skôr nie): Ochota bánk požičiavať štátom, ktorých finančná politika je neutržateľná, je jeden z dôvodov, prečo tieto štáty nemuseli meniť svoju politiku a teda prečo sa bez problémov dostali až na okraj priepasti. Banky rákali s tým, že možné problémy vyrieši za nich štát. Ich ochota nepozerať na skutočné riziko musí byť odmenená.

Roman Podolák, GR a preds. predst. Union poist'ovňa, (rozh. nie): Prečo by banky nemali niesť podnikateľské riziko ako iní účastníci trhu? Potom môžeme z eurovalu stabilizovať aj výrobu kľúčov alebo cementárne. V ideálnom prípade by sme mohli stabilizovať každého občana EÚ.

Peter Zálešák, preds. predst., Nay (rozh. nie): Nesúhlasím s eurovalom ako takým. Neverím ani vo vytvorenie „Spojených Štátov Európskych“ s jednotnou rozpočtovou a finančnou politikou, ktorá by takejto pomoci zadĺženým štátom dala aj právny rámec. Ak je nevyhnutné banky stabilizovať (rozumej zoštatniť), tak by ich mal zachraňovať štát, v ktorom tieto banky sídlia a platia dane (!).

Zemanov bonmot

Pokiaľ žijete v krajine, kde môžete byť potrestaný za chytenie ryb bez povolenia, ale nie za nezákonný (a nepovolený) vstup do krajiny, máte plné právo povedať, že tá krajina je vedená idiotmi.

Odkaz pre vegetariánov

Je to zdrvivé pomyslieť si – teraz, keď vedci vyhlásili, že jedenie slaniny je nezdravé – že sa budeme musieť vzdať vedy.

Nuž, veštec nie je

„Klientelizmus a korupcia v politických kruhoch predstavujú najväčšie nebezpečenstvo, pretože motívom mnohých často životne dôležitých, hospodárskych a politických rozhodnutí nie je skutočný záujem [...] riadiť spoločnosť v prospech väčšiny, ale vychádzať v ústrety záujmom úzkej skupiny najbohatších, často s pochybnou minulosťou a osobne sa neuveriteľne obohatiť.“

Boli to a stále sú klientelizmus a korupcia, ktoré pri malej privatizácii v rokoch 1990-92, divokej privatizácii v rokoch 1992-98 a súčasnom výpredaji strategických podnikov [...] prakticky postavil Slovensko medzi najchudobnejšie krajiny, a čo je možno ešte podstatnejšie, úplne ho morálne a eticky zničili.

Vzájomná ochrana zbohatlíkov z opozície a koalície predstavuje najtragickejšiu podstatu vládnutia na Slovensku.“

Možno neuveríte, ale tieto múdre a bezpochyby pravdivé slová o stave našej politiky a spoločnosti vyriekol R.Fico, ktorý s' slovenský Nostradamus už pred 11 rokmi vedel, čo nás čaká a neminie.

Proroctvo mal trochu uľahčené, keďže na tvorení tejto čiernej budúcnosti sa osobne a nie malou mierou podieľal.

Miloš Luknár,

Plus 7 dní, 24.sep.2015

Clintonovi „dobrovoľníci“

„Som tu, pretože chcem nanovo stanoviť význam občianstva v Amerike ... keď ... chcete byť dobrým občanom, budete musieť dodržiavať zákon, ... musíte platiť dane a - áno, budete musieť slúžiť ...“ **Bill Clinton**, na Sumite o dobrovoľníctve

Vo svojom rozhlasovom prejave, prezident načrtnol ciele sumitu a podporil povinné[!?] dobrovoľníctvo – a dokonca vyzval k jeho rozšíreniu na stredné školy. Inými slovami, človek, ktorý sa preslávil aj tým, že ako mladý muž sa vyhol nebezpečnej povinnosti bojovať vo Vietname, teraz navrhuje zverbovať nové pokolenie mladých ľudí, aby vykonávali inú sadu úloh [napr. aby umývali zadky starým a nevládnym]. 27. apr. 1997 **New York Post**

Nemôžeme sa až tak upierať na našu túžbu zachovať práva obyčajných Američanov.

Bill Clinton, 11.Mar.1993

[A teraz tá jeho lesbická štetka chce sama byť prezidentkou]

Ak máte radi bohatstvo

... viac ako slobodu, pokoj nevoľníctva viac ako rušnú nezávislú súťaž, odíťte od nás v mieri. Nežiadame od vás ani účasť, ani zbrane. Prikrčte sa a obľízte ruku, ktorá vás kŕmi. Nech sú vám vaše reťaze ľahké a nech budúce pokolenia zabudnú, že ste boli naši krajanovia.

Samuel Adams

Právny bordel

To čo dnes na Slovensku máme sa dá opísať dvoma slovami – „vláda právnikov“. Ak sa už vyše 25 rokov čudujete, kedy už konečne prestane ten bordel, kedy sa odstránia „chyby“ v zákonodarstve, kedy už prokuratúra a sudy začnú vykonávať svoju prácu (a o polícii ani nehovorím), kedy sa tu obyčajný smrteľník domôže práva (aj napriek všade požadovaným úplatkom, nieto ešte bez nich) – pochopte, že celú krajinu ovládli právnicki.

Len oni píšu tie „chybné“ zákony (vraj nikto iný ich nevie tak napísať), len oni vám potom za nemalý poplatok vysvetlia čo vraj znamená každá schválne nejasná veta (len sa nečudujte keď nabadúce, napr. keď sa konečne dostanete na súd to bude zas nejak inak), len oni vám budú vysvetľovať prečo toho zlo deja či vraha dnes nemožno odsúdiť, prečo sa vám nemôže vrátiť ukradnutý majetok, prečo toho, kto sa vám nasťahoval do domu – či bez vášho povolenia (lebo ste si dovolili odísť na dovolenku na pár dní) alebo neplatí nájomné alebo preto lebo si podvodom dal prepísať vašu nehnuteľnosť na seba.

Našťastie, riešenie tohto problému je jednoduché – nevoľte do žiadnych verejných funkcií právnikov a nedovoľte aby zákony písali kadejakí iní právnicki, zašití na ministerstvách, ani stovky iných (nepotrebných) úradníkov.

Až potom bude možné vyčistiť ten chliev na súdoch. Avšak, ak vám súčasný stav vyhovuje – ste buď hlupák alebo jeden z tých podvodníkov. Tak či tak, dobre sa zababušte a môžete si ďalej hovieť v tom vašom hovne a čakajte, kým vám niekto príde dať ranu z milosti.

-fn-

Vládna slubotechna

Vláda sa skladá z bandy ľudí, ktorí nemajú žiadne výnimočné nadanie vládnúť, majú len nadanie na získanie a držanie úradu. Ich hlavný nástroj na tento účel je vysnorenie skupín, ktoré dychtivo túžia po niečom, čo nemôžu dostať – a sľúbiť im to.

Deväť krát z desiatich je ten sľub k ničomu. Desiaty krát sľub splnia tak, že okradnú A aby uspokojili B. Inými slovami, vláda je sprostredkovateľ plienenia a každé voľby sú [ako] vopred urobená dražba ukradnutého majetku.

H. L. Mencken

Skeptik

Keby kradli a popritom niečo vytvorili, ale oni kradnú popritom ako kradnú.

Ján Štrasser

Konzervatívny občasník RENESANCIA
Vydáva OZ Renesancia, Fred Nicholson,
šéf. fred_n_@hotmail.com (944) 125-677.
Stanovisko redakcie sa nemusí zhodovať s názormi autorov.